

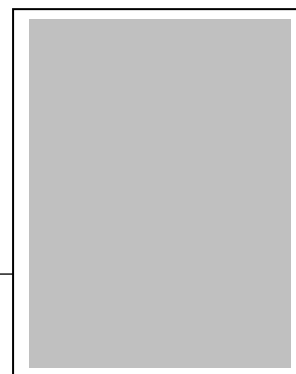
Závěrečná zpráva

Délka pobytu: 14. 11. 2018 - 04. 03. 2019

Jméno a příjmení:

Datum narození: **Místo:**

Trvalé bydliště:

OSPOD:

Adresa:

Kurátor:

Kontakt:

Rozhodnutí o umístění: Rozsudek o ústavní výchově,

Externí školy:

Matka

Jméno a příjmení:

trvale bytem:

Otec

Jméno a příjmení:

trvale bytem:

datum narození:

telefon:

datum narození:

telefon:

Sourozenci:

Psychosociální anamnéza

Nezletilý Dítě se narodil mimo manželství rodičů. Otec uvedený v rodném listě není jeho biologickým otcem. Skutečným biologickým otcem je pan XXX, nar. XXX, který žije s paní XXX v družském vztahu. Nezletilý Dítě má šest sourozenců. Tři sourozenci jsou umístěni v Dětském domově a základní škole XXX, XXX, XXX a tři žijí společně s matkou XXX, XXX a XXX. Matka je na rodičovské dovolené. Druh matky a biologický otec nezletilého Dítěte je sankčně vyřazen z Úřadu práce. Rodina žije na ubytovně, kde obývá bytovou jednotku o velikosti dvou místností, kuchyně a sociální zařízení jsou na chodbě, společné pro všechny obyvatele ubytovny. Rodina je na velmi nízké sociální úrovni, rodiče jsou závislí na dávkách státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi.

Nezletilý Dítě je žákem Základní školy v Ostravě, opakoval první ročník. Měl dlouhodobé problémy s neomluvenou absencí, často vyvolával konflikty mezi spolužáky, byl agresivní jak verbálně, tak i fyzicky. V únoru 2017 byl z důvodu silné vady řeči přeřazen do třídy s minimálními vzdělávacími výstupy. Spolupráce s rodinou byla zahájena v roce 2015 z důvodu opakované neomluvené absence nezletilého Dítěte. Postupně neomluvenou absenci začaly vykazovat všechny děti plnící povinnou školní docházku. Matka byla rozsudkem ze dne XXX odsouzena za přečin zanedbání výchovy dítěte k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců podmíněným odložením trestu v trvání 18 měsíců. V roce 2018 byla matka rozsudkem soudu ze dne XXX odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců s podmíněným odložením na zkušební dobu 24 měsíců. Rovněž pa XXX, biologický otec nezletilého Dítěte byl odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin. V prvním pololetí školního roku 2017/2018 vykazoval nezletilý Dítě 212 hodin neomluvené 352 omluvené absence, za což byl hodnocen třetím stupněm z chování. Na konci školního roku 2017/2018 se neomluvená absence zvýšila na 597 hodin.

Zdravotní anamnéza

ošetřující lékaři a kontakty:

tel.:

zdravotní pojišťovna:

léky:

alergie:

vážnější nebo chronická onemocnění:

úrazy: 0

operace: viz výpis ze zdrav. dokumentace

hospitalizace:

zdravotní stav dítěte během pobytu: zdrav

Zpráva etopeda

Nezletilý **Jméno Příjmení dítěte**, nar., trvale bytem, byl umístěn do zařízení dne XXX na základě usnesení o předběžném opatření ze dne XXX. Důvodem nastoupení na diagnostický pobyt byly **toulky a potulky, krádeže, tabakismus, experimentování s marihuanou a záškoláctví**.

Přestože se Dítěova problematika může zdát jako spadající do sociální oblasti, tak u chlapce jsou patrné **upevňující se patologické modely chování**. Je nutné si uvědomit, že chlapec vyrůstal v sociálně problematické lokalitě, kde je záškoláctví, zneužívání OPL a kriminální chování často oceňovanou normou. Vzor nežádoucího chování má také v nejbližší rodině. Dítěův strýc je ve výkonu trestu odnětí svobody pro vraždu, rodiče jsou sociálně slabí, závislí na sociálních dávkách. Osoba Dítěovi blízká – strýc – chlapce dle jeho sdělení edukuje v tom, jak využít možností ulice. Na Dítěovi je patrná derivace (citová, materiální, podnětová) v dětství. **Během pobytu rodiče nejevili zájem o kontakt s Dítětem**. Během cca 6 měsíců pobytu si nepožádali o jedinou dovolenku. Pokud Dítě dojel k příbuzným v rámci útěků, po několika dnech jej posílali pryč, což jeho citovou deprivaci jen prohlubuje a neumožňuje snadnou intervenci pomocí profesních vztahů s pedagogickými i nepedagogickými zaměstnanci našeho zařízení (pravděpodobně se bude v jeho případě jednat o jakékoliv zařízení umožňující volný pohyb osob nebo snadné útoky v případě potřeby).

Dítě je v našem zařízení umístěn více jak 6 měsíců. Během této doby byla zpracována komplexní diagnostika chlapce. Cíl diagnostického pobytu byl naplněn. Dítě si je vědom dalšího směřování do ústavní výchovy. Je silně demotivován pro další spolupráci a respektování pravidel našeho zařízení. V rámci svých limitovaných možností hledá kotvu u velmi problémové party, která opakovaně páchá majetkovou trestnou činnost. **Přirozeným důsledkem je, že jeho porucha chování progreduje směrem k účelovému delikventnímu chování.** Krádeže, loupeže, toulání se, užívání marihuany – to vše jsou již dobře zafixované modely chování. Chlapci nesvědčí pobyt ve velkých městech, zde se rychle zorientuje v „možnostech ulice“, tj. kde krást, loupit, pořídit drogy pod rouškou anonymity velkoměsta.

Dítě trpí narušenou komunikační schopností. Pokud je ve stresu nebo prožívá silnější emoci, jeho zadrhávání se stupňuje. Tempo řeči je plynulé, pokud chlapec nadává a kleje. Dítě dokáže být velmi vulgární vůči dětem i dospělým, užívá českých i romských vulgarismů.

Vnitřní řád zařízení porušuje častou nespouprací, opakovaným kouřením ve školském zařízení, a zejména opakovanými útoky. Chlapec nemá upevněny základní hygienické návyky. Potřebuje stabilní kontrolu toho, zda se umyl, vyčistil zuby, obléknul si čisté ošacení. Ve vtipu dokáže zašpinit své okolí, např. plive po klubovně, ničí knihy tím, že si z nich balí cigarety. Autoritu dokáže respektovat. Nemá rád tvrdý a dominantní přístup ke své osobě. Na laskavé/přátelské zacházení také nereaguje. Nejvíce se osvědčil důsledný a respektující přístup.

Propad v chování Dítěa evidujeme ode dne XXX, kdy se Dítě dopustil prvního dlouhodobého útěku.

Do dnešního dne se Dítě dopustil 46 útěků, z toho 9 útěků dlouhodobých. Útoky jsou jednak motivovány snahou zapálit si, obstarat cigarety, jednak potřebou užít marihuanu. Uvádí, že si ji kupuje za finance, nechce ovšem uvést, kde k penězům přišel. Právě útěky má chlapec spojeny s krádežemi, kapsařinou a loupežemi. Alarmujícím je, že poslední útěky tráví ve společnosti velmi problematických kamarádů – pachatelů opakované majetkové trestné činnosti. Tato delikventní parta na Brněnsku podle jeho vyjádření vykrádá různé prodejny a rodinné domy. S narůstající

frekvencí dlouhodobých útěků, kdy přespává u mladistvých pachatelů trestné činnosti, je prognosticky jasné, že ve své kriminální kariéře bude dále pokračovat. O majetkové trestné činnosti chlapec mluví s hrdostí, krádeže a loupeže jsou pro Dítě normou chování, která je navíc upevňována spiklenectvím s dalšími pachateli. Prognosticky je patrné, že kriminální činnost se bude stupňovat ve své agresivní dimenzi, což znamená, že Dítě bude stále více užívat proaktivní agresivity k zabezpečení svých potřeb. S Dítětem jsou opakovaně vedeny pohovory zaměřené na rozdíl mezi krádeží a loupeží s použitím násilí. Dítě uvádí, že jej nezajímá, zda dotyčnou osobu vystraší či jí ublíží. S kriminální hrdostí se hlásí k tomu, že nerozlišuje, zda okrade osobu mu blízkou či osobu neznámou. Během pohovorů bedlivě sleduje kancelář a mapuje si možnosti drobných krádeží (např. odložené mobilní telefony, sladkosti, tužky a podobně).

Alarmující je také propad v adiktologické problematice chlapce. Dítě je dlouhodobým pravidelným uživatelem marihuany, dále dlouhodobě inhaluje těkavé látky. Během dlouhodobých útěků ovšem začal experimentovat se stimulanty typu pervitin. Dítěova simplexní osobnost, nezdrženlivost, kriminální chování jako norma v kombinaci s intoxikací návykovými látkami je život ohrožující kombinací. Nedojde-li k urgentnímu řešení chlapcovy situace, lze počítat s násilnými trestnými činy a rozvojem závislosti na tvrdých drogách. Mimo to je silný tabakista.

Jako výchovný prostředek při Dítěově jednání proti vnitřnímu řádu zařízení a také požadavkům výchovných autorit bylo **podle platné legislativy využíváno udělování výchovných opatření formou neschvalování vycházek** mimo zařízení podle nastaveného harmonogramu. **Uvedené opatření jsou pro Dítěův typ poruchy chování v podstatě naprosto neúčinné a neefektivní.**

Zpráva psychologa

Dítě byl do našeho zařízení přivezený paní kurátorkou a soudním vykonavatelem. Při úvodním rozhovoru byl v mírné tenzi, v řeči se to projevilo zjevnou vadou v její plynulosti, špatně pracoval s dechem a silně zadržával. Při empatickém vedení došlo postupně k mírnému zlepšení. Řeč však přesto byla místy obtížněji srozumitelná. Chování měl kooperativní, neměl problém sdělovat, a to ani závažné informace, které ho dostávaly do horšího světla.

Sdělil, že vyrůstá v úplné rodině, rodiče nepracují, otec kdysi asi pracoval, ale neví kde. Má starší sestru a 5 mladších sourozenců, 3 z nich jsou umístěni v DD, měl problém si vzpomenout na jejich jména. Rodina bydlí na ubytovně, mají tam 2 pokoje. On také často přespává u strýce.

Jako důvod umístění do diagnostického ústavu uváděl masivní záškoláctví. Do školy ho rodiče posílali, on tam ale nedošel a šel raději s kamarády krást a potulovat se po venku. Hodně kradli v obchodech, hlavně oblečení, nebo jídlo a pití, v partě kradl mobily. Když rodiče zjistili, že přišel v novém oblečení, tak mu zpočátku nadávali, postupně se to však stalo legitimní, co si neukradl, to neměl. Vzpomíná si, že od rodičů nikdy nic moc nedostával, otec se mu i vysmíval za jeho vadu řeči.

Do MŠ nechodil, šel rovnou do ZŠ. Už v 1. třídě měl výchovné problémy, bil se tam s kluky, ve 3. třídě se bil už i se staršími dětmi. Od 4. třídy přestal do školy chodit úplně. Místo školy také býval u strýce, kde hrál na počítači hry, ty dokázal hrát i celou noc.

Bez problému se přiznává k tomu, že kouří cigarety, asi 1 krabičku za den, od 7 let kouří marihuanu, u ostatních drog se ošívá a mlží. Hrdě se však přiznává k pití alkoholu, nejraději má pivo, pil už i tvrdý alkohol, nejčastěji vodku, víno mu nechutná. Jak hovor plynul, tak se více a více osměloval, chlubil se tím, co všechno umí na ulici ukrást, kam co schovat a to bez jakéhokoliv pocitu viny.

V diagnostickém ústavu se Dítě adaptoval velmi pozvolna. Jistou měrou k tomu přispěla jeho vada výslovnosti, do hovorů se nezapojoval. Ve vztahu k dospělým byl zpočátku nedůvěřivý, za svou vadu výslovnosti se styděl, to mu však nebránilo sledovat dění v diagnostickém ústavu. Dítě má takzvanou školu ulice, kde dlouhodobě rozvíjel schopnosti jak ostatní přechytračit, podvést, okrást. Prioritou je pro něho zabezpečení základních potřeb, žije ze dne na den. Se svým pobytem v diagnostickém ústavu se nikdy nesžil. Asi po dvou měsících, kdy vyprchal efekt nového, začal utíkat. Během svých útěků se dopouštěl trestné činnosti, ke které se doznával a nepřikládal tomu jakýkoliv morální význam, jejich závažnost se postupně stupňovala. Toto chování je pro něho běžné a legitimní, i v jeho blízké rodině byly spáchány závažné trestné činy. Tajil, kde během útěků přespával, o své rodině hovořil nerad, cítil se na okraji jejich zájmu. Po celou dobu pobytu se s rodinou nepodařilo navázat kontakt, matka ani otec neprojevili o Dítě jakýkoliv zájem.

Dítě je dlouhodobě ohrožené dítě a to podnětovou, citovou a sociální deprivací. Jeho nadání se pohybuje v pásmu lehké mentální retardace a to částečně i díky tomu, že vyrůstá v nepodnětné a disharmonické rodině. Motivace k duševní činnosti je u něho nulová, vzdělávání ve škole ho po krátké době začíná nudit, neudrží pozornost delší dobu žádoucím směrem. Na tom se podílí jeho porucha pozornosti, ale hlavně to, že vzdělání pro něho není vůbec důležité. Postupem času se tak propadal stále hlouběji, jeho naukový deficit výrazně narůstal a jeho možnost doplnění vědomostí nadále klesala. Z tohoto důvodu může Dítě v první chvíli působit méně inteligentně, než ve skutečnosti je, nicméně je schopen své jednání plně posoudit. S přibývajícím délkou pobytu v diagnostickém ústavu, kdy z procesních důvodů nebylo možné Dítě pružně přesunout do adekvátnějšího etopedického zařízení se u něho porucha chování ještě více upevňovala. Dítě je plně identifikované se svým disociálním jednáním. Rodina ani on samotný nemají kompenzační mechanismy k tomu to změnit.

V tuto chvíli je nutné Dítě urychleně umístit do zařízení, které mu nastaví jasná pravidla a postihy za jeho chování. Bez této pomoci je jeho další vývoj vážně ohrožený. Doporučuji jeho přemístění do dětského domova se školou.

Zpráva školy

Ve školním roce je Dítě kmenovým žákem Základní. Chlapec přichází s problematikou masivního záškoláctví. Má výraznou logopedickou vadu – balbuties. První dny pobytu byl nemluvný, odpovídal jednoslovně, s velkou námahou, jelikož byl v tenzi a špatně pracuje s dechem. Postupně získával větší pocit bezpečí, má více času na vyjádření se, komunikace se stávala srozumitelnější a méně tenzní.

Od prvních vyučovacích hodin bylo zřejmé, že se jedná o chlapce dlouhodobě školsky zanedbaného, jeho vědomosti neodpovídaly danému ročníku. Dítě neměl osvojeny základy psaní a čtení. Neovládal všechna písmena, a to jak psací, tak tiskací. V matematice počítal pouze příklady zapsané číslicemi, psaný text není schopen přečíst, ani napsat jednoduchou odpověď. V předmětech jako je přírodověda a vlastivěda měl pouze minimální vědomosti. Chybí mu všeobecný přehled –

například nemá představu, jak se měří čas – nezná hodiny, nevyjmenuje měsíce, roční období, počet dnů v měsíci, v roce, co je to kalendářní a školní rok, nemá představu o základních dějinných událostech, svátcích, přírodních jevech. Dítě disponuje velmi malou slovní zásobou. Je třeba s ním mluvit v jednoduchých větách, nepoužívat cizí slova nebo odborné výrazy a nemluvit v souvětích. Dítěovy vědomosti a znalosti odpovídaly v době nástupu podprůměrnému žákovi 2. ročníku (LMP). Stěžejním úkolem učitelů DÚ byla individuální práce s Dítětem na odstraňování výše uvedených nedostatků.

Chlapci byla vždy věnována individuální péče jednoho učitele – speciálního pedagoga. Především jsme se snažili vytvořit chlapci klidné a motivující klima. Zaměřili jsme se na nácvik správného tvaru písmen, psaná písmena Dítě přiřazoval k tištěným, probíhal nácvik čtenářských dovedností – nejprve chlapec četl otevřené slabiky, poté následovalo čtení krátkých jednoduchých vět (s okénkem). Hláskové shluky Dítě není schopen přečíst. Současně jsme se snažili pracovat s chlapcem na učivu prvouky – měření času, dny v týdnu, měsíce, roční období, svátky (Vánoce, Velikonoce), státní symboly ČR, rozdělení živočichů (ptáci, ryby, savci, hmyz)...

Zpočátku práci neodmítal, pod individuálním vedením učitele pracoval, výsledky práce však neodpovídaly vynaložené snaze ze stran učitele – velmi brzy jsme narazili na Dítěovy limity – krátkodobá paměť, velmi malá motivace k učení a vzdělávání, dlouhodobé zanedbání, úroveň nadání chlapce.

I když měl chlapec vždy jednoho učitele, který se mu intenzivně věnoval, často chlapci měnil činnosti, zařazoval přestávky, chlapec měl k dispozici názorné pomůcky, obrázky, kartičky, pracovní listy, **velký pokrok ve školních vědomostech neudělal.**

Dítěa začala školní práce obtěžovat, unavovat, začal hovořit o tom, že nechce nic dělat, že číst a psát nemusí umět, že si umí peníze a věci obstarat. Začal také hovořit o svých zážitcích z útěků (krádeže, ubližování zvířatům), obdiv k osobám s kriminální minulostí, aniž by projevil pocit viny.

Od XXX byl Dítě přítomen v diagnostické třídě pouze 12 pracovních dní. O vzdělávání nejevil žádný zájem, byla mu věnována individuální péče speciálního pedagoga, protože namísto vzdělávání se se chtěl pouze vychloubat před ostatními dětmi svou trestnou činností. Chlapci chybí náhled na své chování, na trestné činnosti nevidí nic špatného.

Vzhledem k dlouhodobému útěku nemohl jednak plnit povinnou školní docházku, jednak zapomněl již nabyté (i když chabé) vědomosti. Jeho školní kompetence jsou nedostatečné, například chlapec se neorientuje v čase, nemá dostatečně osvojeny základy čtení.

Kmenové škole jsme zaslali návrh známek), tato vystaví vysvědčení. K má chlapec 430 neomluvených hodin.

Dítě je dlouhodobě školsky a výchovně zanedbaný chlapec, dlouhodobě neplní povinnou školní docházku, není systematicky vzděláván, na útěku páchá trestnou činnost a užívá OPL. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem je vážně ohrožen chlapcův další vývoj a Dítěovým chování je ohrožena společnost.

Chlapcovo vzdělávání je možné pouze v prostředí pro výkon institucionální výchovy, v prostředí s jasně stanovenými pravidly a jejich dodržováním, s převážně mužskou autoritou a s organizací a kontrolou volnočasových aktivit – v dětském domově se školou, nebo v zařízení pro děti s extrémními poruchami chování.

Zpráva vychovatele

Nezletilý Dítě se na oddělení adaptoval velmi pozvolna. Důvodem byl nejen jeho věk, ale především logopedická vada, s níž k nám přišel. První dny pobytu byl málomluvný, verbálně reagoval jen jednoslovně, zcela zjevně s námahou, ale postupem času s přečtením prostoru, s nabytím většího pocitu bezpečí a i zájmu se jeho snaha o kvalitnější komunikaci postupně zvyšovala a na konci jeho pobytu byla na zcela jiné úrovni. Dítěovi byla vždy ve větší míře než u ostatních věnována individuální péče a i pozornost, na kterou se bezproblémově reagoval a pozitivně ji přijímal a která pomáhala rychle odstraňovat výše uvedené bariéry z nástupu.

Dítě k nám do našeho zařízení nastoupil velmi zanedbaný a to jak po fyzické, tak i psychické stránce. Jeho neupevněné základní návyky životosprávy a péče o sebe se následně projevovaly v osobní hygieně a péči o svůj zevnějšek. Jeho materiální vybavení bylo při nástupu takřka nulové. Dítěovo hospodaření a odpovědnost za získané materiální vybavení a peníze byly na velmi nízké úrovni. Stravu přijímal pravidelně, bez vážnějších výhrad k nabízenému sortimentu jídel. Cigarety a alkohol připustil, drogy výjimečně. Volný čas by nejraději věnoval nicneděláním, byla potřeba jeho neustálá motivace k činnostem.

Dítě byl schopný dobře fungovat v menší skupině, za jasně daných pravidel a při aktivitě se kterou byl vnitřně ztotožněný. Výrazně jej dekompenzovaly nezáměr rodiny o něj, o kontakt s ním, částečně tomu napomáhala i slabá sociální situace v jeho rodině. To se následně odrazilo v nemožnosti realizace jeho dovolenek doma a ve spojení s tímto, začalo u Dítěa narůstat jeho vnitřní napětí. Kumulovaly jeho negativní výchovné problémy spojené s opakovaným kouřením v objektu zařízení. Tuto svou potřebu řešil nejprve formou stále častějších a opakovaných krátkodobých útěků z programů. Ty sloužily nejprve k uvolnění jeho kuřáckého napětí, následně i k získávání informací v oblastech dopravní situace (vlaky, autobusy, místa odjezdů, atd..), což ke konci svého pobytu využil i ke svému dlouhodobému útěku.

K jeho stabilizaci pomáhal klidný empatický přístup, mužská důvěryhodná autorita, zájem o jeho osobu, fyzická aktivita, či volný čas, při kterém se vnitřně uklidnil. Velmi špatně také nesl nesouhlas s jeho chováním, či názory.

Dítěovu aktivitu v programu ovlivňovaly zvolená témata (atraktivnost) a i individuální přístup k němu. Byl však ochotný nechat se strhnout i k činnostem, které nejprve naprosto odmítal.

Svým pobytem u nás a aktivním zapojováním do pravidelně vykonávaných režimových činností Dítě získal, upevnil a postupně zlepšoval péči o sebe, své materiální vybavení, osobní hygienu a příjem stravy (včetně základních návyků stolování). Bohužel některé dřívější zažití návyky vycházející z Dítěovy špatné životosprávy, především péče o svěřený prostor a i majetek se nepodařilo vzhledem k jeho dlouhodobému útěku v závěru jeho pobytu u nás zcela přebudovat.

Závěr a doporučení

Dítě je XX letý chlapec s rozvinutou poruchou chování spočívající v toulání se, zneužívání OPL a páchání majetkové trestné činnosti (krádeže, loupeže). Má masivní záškoláctví. Rodinné poměry nedovolují návrat chlapce do přirozeného sociálního prostředí. Naopak návrat do místa bydliště se jeví jako kontraproduktivní. Dítě prohlubuje své závislostní chování, mimo pravidelné užívání

marihuany experimentuje s pervitinem. To vše v jeho XX letech. Dopouští se řady útěků, je navázán na velmi problémové kamarády – uživatele OPL a pachatele trestné činnosti. Pokud nedojde k urgentnímu řešení situace Dítě, lze počítat s rozvojem závislosti, dalším pácháním trestné činnosti a prohloubením agresivních forem chování.

Má výraznou logopedickou vadu – balbuties. V neznámém prostředí je v tenzi, je málomluvný a špatně pracuje s dechem. Postupně získává větší pocit bezpečí, má více času na vyjádření se, komunikace je srozumitelnější a méně tenzní.

Z edukačního hlediska se jedná o chlapce školsky zanedbaného. Dítěovy vědomosti a znalosti odpovídaly v době nástupu podprůměrnému žákovi 2. ročníku (LMP). Stěžejním úkolem učitelů DÚ byla individuální práce s Dítětem na odstraňování výše uvedených nedostatků. Dítě nemá doposud osvojeny základy psaní a čtení. Neovládá všechna písmena, a to jak psací, tak tiskací. V matematice počítá pouze příklady zapsané číslicemi, psaný text není schopen přečíst, ani napsat jednoduchou odpověď. V předmětech jako je přírodověda a vlastivěda má pouze minimální vědomosti. Chybí mu všeobecný přehled. Dítě disponuje velmi malou slovní zásobou. Je třeba s ním mluvit v jednoduchých větách, nepoužívat cizí slova nebo odborné výrazy a nemluvit v souvětích. Chlapcovo vzdělávání je možné pouze v prostředí pro výkon institucionální výchovy, v prostředí s jasně stanovenými pravidly a jejich dodržováním, s převážně mužskou autoritou a s organizací a kontrolou volnočasových aktivit – v Dětském domově se školou.

Vzhledem k množství trestné činnosti a anamnéze chlapce je namístě, aby se jeho situace řešila razantnějším institutem, a to **uložením ochranné výchovy**. Účelem ochranné výchovy je jednak chránit společnost, jednak kladně ovlivnit duševní, mravní a sociální vývoj mladistvého tím, že se umístí do speciálního výchovného prostředí, které mu zabezpečí přípravu na budoucí povolání a na řádný život po propuštění. K uložení ochranné výchovy je nutné trestní řízení.

V tomto nás utvrzuje také fakt, že běžná institucionální péče neplní svůj smysl pro opakované útoky chlapce. Chlapec je velmi vážně ohrožen ve svém vývoji. Pro užívání drog je ohrožen také na životě. Posledním argumentem je, že neplní povinnou školní docházku a narůstají mezery v jeho vědomostech, což jej jen více utvrzuje v potřebě nelegálně „získat peníze“ na ulici. Doporučujeme, aby byl chlapec co nejdříve přemístěn do etopedického zařízení typu dětský domov se školou mimo velké město - **Dětského domova se školou, Základní školy a školní jídelny**. V takovém prostředí bude mít omezen přístup k OPL a páchání trestné činnosti.

Zprávu vypracovali:
etoped
psycholožka
učitelka
odborný vychovatel